

КНИЖКА ОСМА

1940—1941

ГОДИНА XXXVI

ЗОРА ЗОРИ...

Тъмнѣй вѣковна нощъ
и мракъ дълбокъ цари.
Но тамъ далечъ, почти безъ мощъ,
зори... Зора зори!

Спи стариятъ Балканъ
съ вѣковнитѣ гори;
на съне вижда свѣтълъ блѣнъ:
зори... Зора зори!

Надъ Бѣлото море
мракътъ се умори:
като че първи лжчъ огръ —
зори... Зора зори!

Надъ Солунъ, като макъ
една звезда гори...
Разсѣченъ е вѣковенъ мракъ...
Зори... Зора зори!

Хр. Цанковъ - Дерижанъ

